

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Bergamo av den 28 juni 2005 i målet mellan D.I.A. s.r.l. i likvidation och Cartiere Paolo Pigna s.p.a.

(mål C-309/05)

(2005/C 243/17)

(Rättegångsspråk: italienska)

Tribunale di Bergamo (Republiken Italien), begär genom beslut av den 28 juni 2005, som inkom till domstolens kansli den 4 augusti 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan D.I.A. s.r.l. i likvidation och Cartiere Paolo Pigna s.p.a. beträffande de frågor som redan hänskjutits av Corte Suprema di Cassazione, avdelningen för arbetsrättsliga frågor, genom beslut nr 20410 av den 18 oktober 2004. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Honyvem Informazioni Commerciali srl mot Mariella De Zotti (C-465/04). EUT C 31, 5.2.2005, s. 4.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 8 augusti 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-310/05)

(2005/C 243/18)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 augusti 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Marie-José Jonczy och Antonio Aresu, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 21.1 i Europaparla-

mentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet, ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och

- 2) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Storhertigdömet Luxemburg har ännu inte antagit de bestämmelser som det var skyldigt att sätta i kraft senast den 15 januari 2004 för att följa direktiv 2001/95 eller har i vart fall inte underrättat kommissionen om dessa.

⁽¹⁾ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

Överklagande, ingivet den 8 augusti 2005 av Naipes Heraclio Fournier S.A., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 11 maj 2005 i de förenade målen T-160/02–T-162/02: Naipes Heraclio Fournier S.A. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Intervenient: France Cartes SAS.

(mål C-311/05 P)

(2005/C 243/19)

(Rättegångsspråk: spanska)

Naipes Heraclio Fournier S.A. har den 8 augusti 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 11 maj 2005 i de förenade målen T-160/02–T-162/02: Naipes Heraclio Fournier S.A. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Intervenient: France Cartes SAS. Klaganden företräds av advokaterna E. Armijo Chávarri och A.Castán Pérez-Gómez.

Klaganden yrkar att domstolen skall upphäva den överklagade domen och bifalla klagandens yrkanden i målet.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att förstainstansrättens dom skall upphävas på följande grunder.

Med den första grunden gör klaganden gällande att den andra överklagandenämnden har åsidosatt legalitetsprincipen och Naipes Heraclio Fournier S.A:s rätt till försvar. Till stöd härför anför klaganden att förstainstansrätten inte har begränsat sig till att pröva det ifrågasatta beslutets lagenlighet utan att den gjort en ny fullständig prövning av ärendet oberoende av de ifrågasatta beslutens innehåll samt parternas och intervenientens konkreta påståenden.

Med den andra grunden görs gällande att andra överklagandenämnden åsidosatt legalitetsprincipen och artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾. Till stöd härför anför klaganden att förstainstansrätten åter överskridit sin behörighet genom att med sina egna argument ersätta och korrigera de fel i sak som begåtts av den andra överklagandenämnden vad gäller tillämpningen av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 på sökandens figurmärken.

Med den tredje grunden görs gällande att den överklagade domen är otillräckligt motiverad mot bakgrund av artikel 253 EG. Till stöd härför anför klaganden att det av den överklagade domen inte klart och otvetydigt framgår vad förstainstansrätten grundat sig på när den funnit att klagandens figurmärken omfattades av det absoluta registreringshindret enligt artikel 7.1 c i förordning nr 40/94.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, av den 14 januari 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande, ingivet den 8 augusti 2005 av TeleTech Holdings, Inc. av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat i mål T-288/03: TeleTech Holdings, Inc., mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Teletch International SA i egenskap av intervenient

(Mål C-312/05 P)

(2005/C 243/20)

(Rättegångsspråk: spanska)

TeleTech Holdings, Inc., företrätt av advokaterna E. Armijo Chávarri och A. Castán Pérez-Gómez, har den 8 augusti 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 25 maj 2005 i mål T-288/03: TeleTech Holdings, Inc., mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) samt Teletch International, S.A. i egenskap av intervenient.

Klaganden yrkar att domstolen skall meddela dom varigenom den upphäver den överklagade domen och bifaller klagandens talan.

Grunder och huvudargument

Två grunder har anförts till stöd för talan i förevarande mål.

Enligt den första grunden har förstainstansrätten åsidosatt artikel 52 i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ (jämförd med bestämmelsen i artikel 8.1b i nämnda förordning) genom att göra en felaktig tolkning av nämnda bestämmelse och därmed åsidosatta likabehandlingsprincipen och samexistensen mellan nationella varumärken och gemenskapsvarumärken. Grunden avser även ett åsidosättande genom felaktig tolkning av artikel 74 i nämnda förordning och av svarandens rätt till försvar.

Den andra grunden avser att förstainstansrättens tolkning av artikel 8.1b i förordning 40/94 medför en felaktig rättstillämpning till följd av att förstainstansrätten gjort en felaktig bedömning av kriteriet i form av allmänhetens uppfattning vid bedömningen av risken för sammanblandning av de två omtvistade varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 14.01.1994, s. 1).